

دکتر جمشید افشنگ
استادیار دانشکده علوم تربیتی

تأثیر تغییر ساختهای شناختی در بازپروری معتادین^۱

یکی از مشکلاتی که درمانگران افراد معتاد با آن رو برو هستند، بازگشت دوباره و چند باره معتادان به استفاده از مواد مخدر است. در این امر عوامل گوناگونی دخالت دارد که برخاسته از مسائل مختلف اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی است. در این مقاله، که حاصل پژوهشی در دوره^۲ فرست مطالعاتی نگارنده است، سعی گردیده با استفاده از تجربه‌های دیگران و مقایسه آن با تجربه‌های کسب شده در ایران، یافته‌های مفید و موثرتری عرضه گردد.

در درمان ن معتادین همیشه این سؤال مطرح است که چه عواملی سبب می‌شود معتاد در اکثر موارد پس از ترک اعتیاد مجدد^۳ به مواد مخدر روی می‌آورد. آنچه باید به آن توجه داشت این است که علل اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی، میزان آمادگی افراد را برای سازگاری کاهش می‌دهد. از این رو در شرایطی ملاحظه می‌شود که عدماًی از افراد به علت عدم آمادگی سازگاری، به منظور برقراری نوعی سازگاری کاذب و بیمارگونه با جامعه متحول، به اعتیاد پناه می‌برند. نتایج پژوهش‌های وانک آنسان می‌دهد که معتادان به هر ویژن حتی قبل از اغتياد نوسانات عاطفی و اضطراب فراوان نشان می‌دهند. وی معتقد است که اگر عوامل درونی انسان پذیرا نباشد و گرایش و آمادگی برای ابتلاء به اعتیاد نداشته باشد فقط مصرف مواد مخدر نمی‌تواند در جهت واپشتگی فرد به مواد مخدر

۱. موضوع تحقیق در موسسه روانشناسی دانشگاه کارل فراشس کراش (فوریه -

سپتامبر ۱۹۸۷).

2. Wanke

موثر باشد. (۱) نتایج تحقیقات هوی^۱ بیانگر آن است که شفف و خوشحالی فوق العاده، افزایش لذت، معالجه سرخودمشکلات روانی، تبعیت از هنجارهای گروهی، بازخواست جامعه، به فراموشی سپردن غم و خصه، آرزوی فرار، کنجکاوی و بی حوصلگی، عوامل موثری در انگیزه مصرف مواد مخدر است. (۲)

والدمن^۲ بر اساس نتیجه پژوهشها یش عنوان می‌کند که اعتیاد چیزی محدود ندارد. در مرحله اول جوان در تعارض بین نیازهای فردی و انتظارات جامعه قرار می‌گیرد. در این مرحله مصرف مواد مخدر برای حل تعارضات نقش بسیار مهمی ایفاء می‌کند. البته نقش خردۀ فرهنگها را در اینجایا باید نادیده گرفت. در مرحله دوم نیاز به خلافیه و تجارب تازه در جوان از طریق مواد مخدر بطور بسیار سریع و آسان ارضاء می‌شود. مرحله سوم که مرحله وابستگی به مواد مخدر است مرحله‌ای است که در آن تعارضهای جوان بد و سیلده مواد مخدسرکوب می‌شود. در این مرحله مواد مخدر نقش اصلی را در زندگی معتاد ایفاء می‌کند. خصیصه‌های شخصیت و عوامل محیطی نقش چندانی ندارند. ویژگی‌های مواد مصرف شده بطور روز افزونی رفتار را تنظیم می‌کند. مرحله چهارم مرحله شرطی شدن به مواد مخدر است. عادت به مواد مخدر باعث می‌شود که مصرف مواد مخدر نه تعارض را کاهش دهد و نه شفف و خوشحالی در فرد ایجاد کند. در این مرحله مسئله اصلی برای معتاد اجتناب از علائمی است که در عدم مصرف در معتاد ظاهر می‌شود. والدمن معتقد است که مصرف مواد مخدر در هر یک از این مراحل می‌تواند ثبت شود. (۳) وقتی معتادین بد آخر خط می‌رسند در آنان خودبینی، محدود بودن میدان تجربه، قابل اعتماد نبودن، از هم پاشیدگی خانواده، سقوط اجتماعی و رفتارهای بزهکارانه مشاهده می‌شود. نتایج تحقیقات در "مرکز بازپروری معتادین بهار" در ایران نمایانگر آن است که میزان اضطراب، گرایش‌های نسروگی، حساسیت عاطفی، احساس بی‌کفایتی و احساس تنهائی معتادین قبل از ترک، بطور قابل ملاحظه‌ای بیش از زمانی است که آنان ترک کرده و در جلسات تبادلات گروهی شرکت کرده‌اند. (۴) کوئیز معتقد است که برای مطالعه علمی رفتار باید به این امر توجه کرد که فرد عمل کننده رفتار خود را چگونه ادارک می‌کند. در مطالعه علمی رفتار باید فقط قضایت مشاهده کنندگان را در نظر گرفت، اینکه رفتار درمان‌جویان به نظر خودشان چگونه

تأثیر تغییر ساختهای...

می‌آید بسیار خائز اهمیت است. هر رفتاری توسط میدان ادراکی فرد عمل کننده تعیین می‌شود. رفتارهای فردیا میدان ادراکی او را باط مسئله دارد. میدان ادراکی توسط نیازهای فرد ادراک‌کننده سازمان می‌بادد و نیازهای فردیه رفتار وی معنی، جهت و همگنی می‌بخشد. رفتار فرد به منظور حفاظت "خود" تعیین می‌شود. اما "خود" نیز قسمتی از میدان ادراکی است که فرد آن را به صورت شاخصی تجربه می‌کند. "خود" در برابر خصوصیات میدان ادراکی واکنش نشان می‌دهد. فرد مطابق نیازش آن جنبه‌هایی از میدان ادراکی را که برای او معنی دارد و باعث تقویت "خود" می‌شود انتخاب می‌کند. همانگونه که تصویر از "خود" در مورد معتقدین نشان می‌ذهد، معتقدین به "خودآرمانی" گرایش شدید دارند. "خودآرمانی" تنها واقعیتی است که معتقد مایل است بشناسد. در ارتباط با پیزگی‌های شخصیت معتقدین باید خاطر نشان کرد که تصویر و تصوری که معتقد از خود دارد در بسیاری از مواقع از "خود واقعی" به دوست است. (۵)

نتیجه مصاحبه‌ها، چه در ایران و چه در اتریش، بیانگر آن است که معتقدین با وجود اینکه متعلق به خانواده‌های متفاوتی هستند تحت تأثیر فرهنگ اعتیاد‌قرار می‌کنند و بیشتر از هنجرهای گروهی تبعیت می‌کنند تا از نظام ارزشی حاکم بر خانواده. به همین دلیل هم اکثر "می‌گویند" ما معتقدین، و کمتر کلمه "من" را بکار می‌برند. در معتقدین عدم توانائی برای حل مشکلات سازگاری مشاهده می‌شود. فرد معتقد توانائی سازگاری رضایت بخش در برابر مشکلات زندگی روزمره خود را ندارد. افرادی که توانائی برآوردن توقفات فردی و اجتماعی را ندارند دچار تعارض می‌شوند. موقعیت‌هایی که تعارض وتنش ایجاد می‌کنند اضطراب آور بوده، در شرایطی باعث افزایش افسردگی می‌شود. در این زمینه بک^۱ معتقد است که شناخت درمانی بهترین روش برای کاهش افسردگی است. (۶) تجربه اضطراب نامطلوب است و جستجوی وسیله‌ای به منظور کاهش اضطراب در انسان را بر می‌انگیزد. یکی از علائم باورزی که معتقدین چه در ایران و چه در اتریش نشان می‌دهند اضطراب فراوان است. آن‌عقابه این موضوع که فرد توانائی کافی ندارد تاموقیت‌های تنش آور تعارضها را از بین ببرد علت اصلی اضطراب و نتیجتاً "صرف مواد مخدر

1. Beck

۲. سنجیده شده توسط "اس.تی.ای.آی." :

State Trait Angst Inventar(S.T.A.I.)

است. در موارد بسیاری مشاهده می‌شود که افراد نمی‌توانند واکنش مناسبی جهت از بین بردن تعارضها نشان دهند. نتیجتاً "اضطراب حاصله از تعارضها کاهش نمی‌یابد. این احتمال وجود دارد که اینگونه افراد به منظور کاهش اضطراب دست به مصرف مواد مخدر بینند. یکی از اثرات داروئی‌اصلی هروئین کاهش اضطراب است. گلد^۱ عنوان می‌کند که مصرف هروئین هم فرد را از اضطراب می‌رهاند هم بطور موقت به او حالات شعف و خوشحالی فوق العاده می‌دهد. وی احساس قدرت، برتری و تندرستی می‌کند. ولی به محض اینکه اثر داروئی هروئین از بین می‌رود دوباره تعارض ظاهر شده و اضطراب شدید به‌فرد دست می‌دهد. از این رو مصرف مواد مخدر افزایش می‌یابد. در این صورت بیمار رفتارهای حالت وابستگی روانی پیدا می‌کند و مصرف مواد مخدر افزایش می‌یابد. نتیجتاً "توانائی مقاومت فرد در مقابل فشار اضطراب کاهش می‌یابد. به مرور این طرز تلقی به معناد دست می‌دهد که وی بدون مواد مخدر توانائی زندگی کردن را ندارد. (۲) مصرف مواد مخدر باعث می‌شود که معناد مستقلانداز نتواند مسائل خویش را حل کند. وی از نظر فعالیتهای ذهنی دچار کمبود می‌شود و در زمینه مسائل شخصی، خانوادگی و اجتماعی با مشکلاتی روبرومی‌گردد. یورگن^۳ عنوان می‌کند که معنادین اکثراً "عوامل بیرونی (مانند کوشش، قسمت، سرنوشت) را در زندگی خود در مقام مقایسه با عوامل درونی (مانند کوشش، هوش) موثرتر می‌دانند. این عقیده که "من نقش چندان موثری در زندگی خود نمی‌توانم داشته باشم بلکه عوامل خارجی در زندگی من تعیین کننده هستند"، باعث می‌شود که معناد بیشتر حالت منفعت به خود بگیرد و آمادگی لازم را برای برخورد فعل با مسائل نشان ندهد. (۸)

اثرات ذهنی ادراک شده توسط مصرف مواد مخدر یکی از مهمترین عوامل در اعتیاد است. تغییرات شناختی به وسیله مصرف مواد مخدر باعث تغییر تصویر و تصور معناد از "خود" و "خودآرمانی" می‌شود. در بسیاری موارد مصرف مواد مخدر تضاد بین ادراکات از "خود" و "خودآرمانی" را کاهش می‌دهد. معناد خود را آنگونه می‌بیند که مایل است باشد. این امر باعث وابستگی بیشتر فرد به مواد مخدر می‌گردد، حتی اگر این تغییرات فقط تا زمانی باشد که مواد مخدر اثر می‌کند.

تاثیر تغییر ساختهای . . .

هدف تحقیق

پس از سم زدائی در بازپروری معتادین، مهمترین عامل آن است که درمانجویان توانائی لازم به منظور حل مشکلات سازگاری را بدست آورند. افزایش توانائی سازگاری عامل مهمی است که معتادین معالجه شده به سمت مواد مخدّر باز نگردند. باید این طرز تلقی را در معتماد معالجه شده بوجود آورد که او می‌تواند نقش موثری در زندگی خودداشته باشد و فقط عوامل خارجی در زندگی وی تعیین کننده نیستند. بمعبارت دیگر در معتماد معالجه شده، باید آمادگی لازم برای برخورد فعال با مسائل را بوجود آورد. برای این منظور روش درمانی خاصی تحت عنوان "تبادلات گروهی" بوسیله اینجانب بکار برده می‌شود.

هدف تحقیق انسنتیتوی روان‌شناسی گراتس عبارت است از:

- الف. آیا روش "تبادلات گروهی" در فرهنگها و شرایط دیگر نیز باعث تغییر نظام شناختی شده، درمانجو را در مقابل اعتیاد مجدد مقاوم‌تر می‌کند یا خیر؟
- ب.. امکان گسترش و تکمیل روش ابداعی "تبادلات گروهی" از طریق مطالعه و آشنائی نزدیک با روش‌های جدید گروه درمانی در انسنتیتوی روان‌شناسی گراتس و جمع‌آوری اطلاعات و تجارب بوسیله درمان درمانجویان در بیمارستان معتادین در گراتس.

فرضیه

روش تبادلات گروهی "به منظور بازپروری معتادین باعث تغییر نظام شناختی و نظام ارزشی آنان می‌شود. بدین وسیله میزان هیجانات منفی بخصوص اضطراب آنان کاهش پیدا می‌کند. این امر باعث می‌شود که درمانجویان توانائی بیشتری برای عمل و حل مسائل زندگی کسب کنند. این تجارب موفقیت آمیز و کشف صفات مثبت در وجود خویش، باعث می‌گردد که درمانجویان در مقابل اعتیاد مجدد مقاوم‌تر شوند و بتوانند نوعی زندگی طبیعی و سالم بدون مواد مخدّر را شروع کنند.

چگونگی انتخاب نمونه

نمونه مورد مطالعه در این پژوهش از درمانجویان در بیمارستان معتادین زندر^۱

نشریه علوم تربیتی

در گراتس انتخاب شد . " تبادلات گروهی " سه بار در هفته در بیمارستان زندر و پس از مرخص شدن درمانجویان یک بار در هفته در مرکز مشاوره معتادین گراتس تشکیل گردید . هر گروه متشکل از پنج درمانجو بود . در این تحقیق کلا " بازپروری پنجاه درمانجو از طریق روش تبادلات گروهی صورت گرفت .

مصاحبه

به منظور دریافت اطلاعات کافی در باره درمانجویان قبل از جلسات " تبادلات گروهی " مصاحبه انفرادی بعمل آمد . افکار درمانجویان بیشتر معطوف به علل اعتیاد و شایط زندگی بود . درمانجویان نگران مسائلی بودند که احتمالا " پس از مرخص شدن از بیمارستان با آنها رو برو خواهند شد . آنها آمادگی لازم را برای آنکه بتوانند بطور فعال با مسائل درگیر شوند از خود نشان نمی دادند . درمانجویان بطور غیر فعال توقع کمک و تایید بوسیله دیگران را داشتند . آنها مضطرب از آینده بوده و سعی می کردند آینده و مسائل مربوط به آن را سرکوب کنند .

پرسشنامه

مصاحبه های دراز مدت با درمانجویان در بیمارستان معتادین زندر در گراتس و نتیجه تست های متفاوت مانند مقیاس ارزیابی ماتسون^۱ بیانگر آن است که میزان اضطراب درمانجویان قبل از جلسات تبادلات گروهی بسیار زیاد است . از این رو در این تحقیق علاوه بر آزمون های دیگر از پرسشنامه (اس . تی . ای . آی) به منظور سنجش میزان اضطراب درمانجویان استفاده شد . این پرسشنامه یک بار قبل از جلسات تبادلات گروهی و یک بار پس از خاتمه بیست جلسه تبادلات گروهی به منظور تعیین میزان تاثیر جلسات تبادلات گروهی بطور انفرادی در اختیار درمانجویان قرار گرفت و سپس نمرات درمانجویان قبل و بعد از جلسات تبادلات گروهی بوسیله محاسبات آماری از طریق آزمون تی^۲ مقایسه شد . این پرسشنامه شامل ۴۰ سوال است که از میزانهای A-State و A-trait تشکیل شده است . بوسیله این میزانها " حالت اضطراب " و " صفت اضطراب " سنجیده می شود .

1. Manson Evaluation Scale 2. t-test

تأثیر تغییر ساختهای . . .

کاهش میزان اضطراب می‌تواند به درمانجویان کمک فراوان کند تا بتوانند با مسائل درگیر شوند و آنها را حل کنند. از این‌رو در این‌تحقیق این سوال مطرح است که آیا روش عنوان شده که برای بازپروری معتقدین بکار برده می‌شود^(۹)، اضطراب آنان را کاهش می‌دهد یا خیر.

روش آماری

برای تحلیل اطلاعات حاصل و ارزیابی تأثیر روش تبادلات گروهی بر اضطراب درمانجویان از آزمون χ^2 که برای تعیین اعتبار آماری تفاوت میانگین‌ها بکار می‌رود استفاده شد. متذکر می‌شود که چون پیش تست و پس تست بر گروهی واحد که اعضای آن تغییر نکرده‌اند انجام گرفت از آزمون χ^2 وابسته استفاده شده است.

روش تبادلات گروهی

مهتمترین مسئله در بازپروری معتقدین این است که از کدام طریق می‌توان معتقد ترک کرده را در مقابل عوامل خارجی مقاوم کرد تا دوباره دست به اعتیاد نزنند. با استفاده از روش تبادلات گروهی کوشش می‌شود که به گونه‌ای افکار درمانجویان تغییر یابد. بک^۱ معتقد است که غالباً "تفکر غیر منطقی علت اصلی اضطراب درمانجویان است، و برداشت اشتباه از واقعی می‌تواند باعث اضطراب درمانجویان شود. (۱۰)" از این‌رو هدف کلی در بازپروری معتقدین تغییر نظام شناختی درمانجویان است، تغییر نظام شناختی به این دلیل حائز اهمیت است که ساختهای شناختی نوع عمل کردن، ادراک کردن و بخصوص قضاوت کردن و فکر کردن را تعیین می‌کنند. همانگونه که الیس^۲ عنوان می‌کند برداشت اشتباه از واقعی و روابط ما بین آنها می‌تواند باعث ظاهر شدن اضطراب، ستیزه‌گری، احساس کناء و افسردگی شود. (۱۱) مایشن بام^۳ تأکید می‌کند که توجه درمانجویان معطوف به حرکه‌های مشخصی است. از این‌رو برای آنان دشوار است که انرژی روانی کافی برای فعالیتهای دیگر بکاربرند. افکار غیر منطقی و احساسات غیر منطقی درمانجویان باعث می‌شود که متوانی

پیشرفت در آنان کاهش یابد . در این ارتباط آلفرد آدلر^۱ عنوان می‌کند که ما از طریق واقعیتها متاثر نمی‌شویم بلکه بوسیله تفسیر آنها تاثیر می‌پذیریم . (۱۲) بک تاکید می‌کند که تغییر در ساختهای شناختی درمانجویان سبب می‌شود که آنان در برابر موقعیتهای معینی واکنش‌های هیجانی منفی مانند اضطراب نشان ندهند . (۱۳) از این رو مهمنترین عاملی که در روش تبادلات گروهی به آن توجه می‌شود ایجاد انگیزه قوی به منظور تغییر در درمانجویان است . در جلسات تبادلات گروهی انگیزه قوی در درمانجویان به منظور شناخت " خود واقعی " و شناخت " انسان متعالی "، که درمانجویان مایل هستند در آن جهت تحول یابندهای ایجاد می‌گردد . نتیجتاً نیاز به تغییر در درمانجویان به وضوح مشاهده می‌شود . نیاز به تغییریکی از مهمنترین عواملی است که در تغییرنظام شناختی درمانجویان موثر است . باورها و بازخورددهای درمانجویان در مقابل مسائل زندگی تغییر می‌کنند . در بین معتادین به علت نفوذ فرهنگ اعتیاد بیشتر شbahت مشاهده می‌شود تا تفاوت ، از این رو در تبادلات گروهی کوشش بر این است که هویت فردی و اجتماعی درمانجویان ظاهرگردد . این تمایلی بشری است که فرد خود را به چیزهایی عادت دهد . اندیشه‌هایی از قبلی : " من موجودی بی ارزش هستم " یا " من از عهده این کار بر نمی‌آیم " نیز از جمله این عادتهاست .

درمانجویان باید عادات تفکر منطقی را جایگزین عادات تفکر غیر منطقی کنند . در این روش بسیار حائز اهمیت است که بدانیم درمانجو به عنوان یک انسان چه ارزشی برای خود قائل است . یکی از مهمترین علائقی که در درمانجویان می‌توان مشاهده کرد آن است که درمانجویان به شیوه خاصی تجارب زندگی خود را تفسیر می‌کنند . انتخاب خاطرات از تجارب قبلی یکی از جنبه‌های شناختی مهم درمانجویان است . واکنش هیجانی در مقابل یک موقعیت بستگی به معنایی دارد که این موقعیت برای فرد دارد . لازاروس^۲ عنوان می‌کند که تفسیر یک موقعیت واحد به عنوان خطناک یا بی‌خطر باعث ایجاد اضطراب یا واکنشی خنثی می‌شود . (۱۴) در تبادلات گروهی مشاهده می‌شود که درمانجویانی کشدت افسردگی در آنان زیاد است خیلی سریع به یاد تجارب ناخواهاند می‌افتنند ، در حالیکه در ارتباط با سؤال در مورد تجارب مثبت چیزی به یادشان نمی‌آید . آنها وقایع منفی را

تأثیر تغییر ساختهای ...

بیشتر تایید می‌کنند و نسبت به وقایع مثبت بدون توجه باقی می‌مانند. هر قضاوت و ارزیابی منفی مناسب است زیرا تصویر منفی از خویش را در درمانجویان افسرده تقویت می‌کند. درمانجویان "خود شیفت" نیز دائمًا در تعارض فردی بوده با ناکامی روبرو هستند، و از این موضوع رنج می‌برند که چرا دیگران متوجه شخصیت والای آنها نمی‌شوند. این امر اضطراب درمانجویان را افزایش می‌دهد. در هر دو مورد هم درمانجویان افسرده و هم درمانجویان خودشیفت، به علت افسردگی و اضطراب کوشش می‌کنند که از موقعیتهای که برای آنها ناخواهایند است اجتناب کنند.

سطح تحمل ناکامی در درمانجویان بسیار کم است. واکنش درمانجویان در مقابل ناکامی به صورت واکنش‌های منفی مانند اضطراب و افسردگی ظاهر می‌شود. البته معتقد است که علت واکنش‌های هیجانی شناخت است و شناختهای اشتباه هسته اصلی اختلالات هیجانی را تشکیل می‌دهند. (۱۵) در بسیاری از موارد مشاهده می‌شود که درمانجویان حرکت‌های بی‌آزار را بمعنوان حرکت‌های خطرناک ادراک می‌کنند. تفسیر درمانجویان اغلب غیر منطقی است. البته مطرح می‌کند که درمانجویان نمی‌توانند بین خطرناک و بی‌خطر تفاوت را به صورت قاجعه ببینند. درمانجوی مضری نمی‌تواند بین خطرناک و بی‌خطر تفاوت بگذارد و آنها را از هم تفکیک کند. (۱۶) در تبادلات گروهی کوشش بر این است که درمانجویان متوجه شوند که ارزیابی‌ها، معنی کردن‌ها، باورها و نتیجه گیری‌های غیر منطقی در باره وقایع، اتفاقات، اشخاص و روابط فی‌ما بین باعث واکنش‌های هیجانی منفی مانند اضطراب و افسردگی آنان می‌شود. از این‌رو در تبادلات گروهی کوشش براین است که تغییر در ساختهای شناختی داده شود.

در جلسات تبادلات گروهی درمانجو را وادرامی کنند که در مورد اعتبار اعتقاد اتش فکر کند. در جلسات تبادلات گروهی درمانجو وادرامی شود که باورهای غیر منطقی و تفکر غیر منطقی خود را مورد سؤال قرار دهد. کوشش درمانگر در این نیست که درمانجو به جنبه‌های مثبت فلسفه زندگی خود توجه کند بلکه می‌کوشد که درمانجو تفکر غیر منطقی خویش را مورد سؤال قرار دهد.

درمانجویان به بعضی از حرکت‌های درونی و بیرونی توجه می‌کنند و برای این منظور

نشریه علوم تربیتی

نیروی فراوانی مصرف می‌کنند. از این رو برای درمانجویان دشوار است که انرژی روانی لازم را برای بخش‌های دیگر تجارب خود بکار ببرند. توجه درمانجویان به افکار و احساسات غیر منطقی باعث می‌شود که توانایی پیشرفت کاهش یابد. درمانجویان حقیقت را تغییر شکل می‌دهند تا متناسب عقیده‌ای شود که حاکم بر تفکر آنان است (مانند اینکه: " من یک بازنده کامل هستم " ، " اصلاً کوشش برای ترک اعتیاد فایده‌ای ندارد " ، یا " هیچکس نمی‌تواند مرا تحمل کند ").

درمانگر به درمانجو نمی‌گوید که " شما می‌توانید موفق شوید، بلکه در تبادلات گروهی مطرح می‌شود که: " آیا مایل هستید صحت باورهای خود را امتحان کنید؟ " در جلسات تبادلات گروهی کوشش بر این است که درمانجویان درباره تفسیرهای تجارب زندگی خویش تجدید نظر کنند. آنها در جلسات یاد می‌گیرند که تفکر اشتباه باعث مسائل هیجانی می‌شود. درمانجو می‌آموزد که اگر در مورد چیزی فکر می‌کند دال بر آن نیست که این تفکر حقیقت دارد.

در جلسات اول درمانجویان تمايل ندارند به اینکه درستی افکار خود را مورد سؤال قرار دهند. در بسیاری از موارد، وقایع خارجی را که هیچ ارتباطی با آنها ندارد شخصی تلقی می‌کنند. هورنی^۱ عنوان می‌کند که طرح شناختی بارزی که اکثر را " در درمانجویان مشاهده می‌کنیم اعتقاد راسخ به این موضوع است که بعضی چیزها باید در زندگی باشد .

البیس در این باره می‌گوید: این بایدها برای درمانجویان اجتناب ناپذیر است. این بایدها قسمتی از ساخت شناختی درمانجو را تشکیل می‌دهند که وی با آن ساخت تجارب خود را منظم می‌کند. (۱۷)

جلسات تبادلات گروهی باعث می‌شود که درمانجویان نسبت به ارتباط بین افکار خود و اضطرابشان آگاهی یابند. آنها یاد می‌گیرند که افکار باید همچون فرضیه‌ای در نظر گرفته شود و صحت آن امتحان گردد. درمانجویان متوجه می‌شوند که نتیجه‌گیری‌های آنها در مورد وقایع غیر منطقی است. این جریانات درون گروهی کمک می‌کند که ساختهای شناختی منطقی جایگزین باورهای غیر منطقی گردد .

تأثیر تغییر ساختهای ...

نتایج این تحقیق در بیمارستان معتادین گراتس بیانگر آن است که در جلسات آخر تبادلات گروهی؛ میزان اضطراب درمانجویان کاهش می‌یابد. درمانجویان به روابط عاطفی که می‌توانند در کانون خانوادگی حاکم باشد بیشتر توجه می‌کنند. آنها آمادگی بیشتری برای روبرو شدن با مشکلات زندگی نشان می‌دهند. نیاز به مستقل بودن، اتکاء به دیگران نداشتند، احترام به خواستها و انتظارات دیگران گذاشتند در درمانجویان مشاهده می‌گردد. در درمانجویان انگیزه قوی برای شناخت " هویت واقعی خویش " مشاهده می‌شود. نتیجتاً " نفوذ فرهنگ اعتیاد و هنجارهای گروهی کم می‌شود و تفاوت‌های فردی به کونهای ظاهر می‌گردد. شناختی که درمانجویان در مورد خویش در طی جلسات تبادلات گروهی پیدا می‌کنند برای آنها بسیار حائز اهمیت است، این خود تعبیانگر آن است که مایلند مطابق نظام ارزشی که به آن معتقدند عمل کنند. افکار آنان بیشتر معطوف به آینده و هدفهای می‌گردد که مایلند با کوشش به آنها برسند. از این رو می‌توان احتمال داد که درمانجویان پس از شرکت در جلسات تبادلات گروهی به زندگی سالم روی آورند و احتمال اعتیاد مجدد در آنها کمتر شود.

محدودیت روش تبادلات گروهی برای بازپروری معتادین

نتایج بازپروری معتادین معالجه شده در بیمارستان زندر در گراتس با نتایج در مراکز بازپروری ایران تطبیق می‌کند. نتایج ذیل از بازپروری درمانجویان در بیمارستان زندر حاصل شده است:

الف. روش تبادلات گروهی بر درمانجویانی که تمایلات پسیکوپروریک نشان می‌دهند موثرتر است.

ب. این روش در بازپروری درمانجویانی که تمایلات پسیکوپاتیک نشان می‌دهند موثرنیست.

ج. این روش بیشتر بر درمانجویان جوان تاثیر دراز مدت و پایدار می‌گذارد. درمانجویان مسن‌تر تغییرات بسیار ناچیزی نشان می‌دهند؛

د.. این روش درمانجویان با هوش کمتر (ضریب هوشی پائین‌تر از ۹۰) تاثیر دراز مدت و پایدار نمی‌گذارد. درمانجویان باید اقلالاً از هوش متوسط برخوردار باشند تا این روش باعث تغییر نظام شناختی در آنان گردد.

نشریه علوم تربیتی

بر اساس مطالب عنوان شده در این تحقیق ، درمانجویان پسیکوپاتیک ، کم هوش ، و بسیار مسن برای بازپروری انتخاب نشده‌اند .

آزمایش فرضیه

الف . آزمایش به صورت ذیل صورت گرفت : پس از بیست جلسه تبادلات گروهی دوباره پرسشنامه " اس.تی . ای . آی " به منظور سنجش مجدد اضطراب درمانجویان و تعیین میزان تاثیر روش تبادلات گروهی بطور انفرادی در اختیار درمانجویان قرار گرفت . همانگونه که قبلاً " اشاره رفت ، نمرات درمانجویان قبل و پس از جلسات تبادلات گروهی بوسیله محاسبات آماری از طریق آزمون χ^2 مقایسه شده است . نتایج تحقیق بیانگر آن است که روش تبادلات گروهی به منظور بازپروری معتادین باعث کاهش اضطراب درمانجویان می‌شود .

ب . از طریق مرکز مشاوره معتادین گراتس معنادین معالجه شده تحت کنترل هستند . بر اساس این کنترل مشخص می‌شود که آیا روش تبادلات گروهی برای بازپروری معتادین در دراز مدت (مثلاً " پس از گذشت دوسال) موثر بوده است یا خیر . کلاً " بازپروری ، ۵۰ درمانجو در بیمارستان زندر از طریق روش تبادلات گروهی صورت گرفته است .

تحلیل داده‌ها و نتایج پژوهش

جدول شماره ۱ . میانگین و انحراف استاندارد محاسبه شده برای نمرات درمانجویان در میان " حالت اضطراب " پرسشنامه اس.تی . ای . آی قبل و بعد از جلسات تبادلاتی گروهی

قبل از گروه درمانی	پس از گروه درمانی	تفاوت میانگین‌ها	
S_1	\bar{X}_1		
۱۲/۹۲	۴۹/۷	۱۱/۸۵	χ^2 *

$$N = ۵۰$$

$$t = ۴/۱۳$$

$$*P < \% 1$$

تأثیر تغییر ساختهای ...

جدول شماره ۲. میانگین و انحراف استاندارد محاسبه شده برای نمرات درمانجویان در میزان "صفت اضطراب" پرسشنامه اس.تی.ای.آی. قبل و بعداز جلسات تبادلات گروهی.

قبل از گروه درمانی پس از گروه درمانی تفاوت میانگین‌ها

	S_2	X_2	S_1	X_1	
۲/۶۲*					
	۹/۵۴	۵۰/۲۴			۱۰/۵۷ ۵۲/۸۸
					$N = ۵۰ \quad t = ۳/۶۲ \quad *P < \% ۱$

جدولهای شماره ۱ و ۲ میانگین و انحراف استاندارد محاسبه شده برای درمانجویان را قبل و بعداز جلسات تبادلات گروهی در میزانهای "حالت اضطراب" و "صفت اضطراب" پرسشنامه "اس.تی.ای.آی.شان می‌دهند. بطوری که ملاحظه می‌شود تفاوت میانگین‌ها برای میزانهای حالت اضطراب ("صفت اضطراب" در سطح ۱٪ معنی‌دار و قابل ملاحظه است.

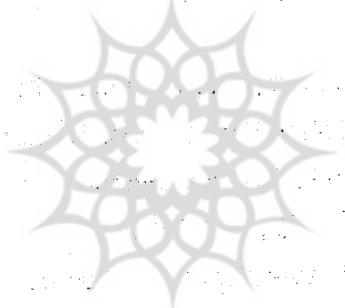
نتایج این پژوهش در بیمارستان معتادین گراتس و پژوهش‌های قبلی در مرکز بازبروری معتادین بهار در ایران بیان‌گر این است که تبادلات گروهی را می‌توان به عنوان یکی از روش‌های مناسب برای تغییر نظام شناختی و ایجاد نیاز به تغییر در درمانجویان بکار برد. این تغییر خود باعث کاهش اضطراب درمانجویان می‌شود. نتیجتاً "درمانجویان پس از سه زدایی و شرکت در جلسات تبادلات گروهی در مقابل مشکلات زندگی مقاوم‌تر می‌شوند. به علت کاهش میزان اضطراب، توانایی سازگاری آنها افزایش می‌یابد. نتیجتاً درمانجویان مایلند مطابق نظام ارزشی که به آن معتقدند عمل کنند، به زندگی سالم روی آورند، و در نتیجه احتمال اعتماد مجدد در آنها کمتر می‌شود.

نشریه علوم تربیتی

یادداشتها

1. K. Wanke, "Psychologie der Sucht", in K.P. Kisker, H. Lauter, J.E. Meyer, *Abhangigkeit und Sucht*. Berlin: Springer Verlag, 1987, P. 25.
2. Ibid., P. 27.
3. Ibid., P. 28.
4. جمشید افشنگ، "ارزش‌گروه درمانی در درمان معتادین" در گزارشی از اولین سمینار بررسی مسائل اعتیاد، تهران، امیرکبیر، ۱۳۶۵.
5. N. Hoffmann, *Grundlagen Kognitiver Therapie*. Bern: Huber, 1979, P. 67.
6. A.J. Rush, A, Khatami, A.T. Beck, "Kognitiv-Verhaltenstherapeutische Behandlung chronischer Depressionen", in L. Bloschl, *Verhaltenstherapie depressiver Reaktionen*, Bern: Huber, 1981, P. 145.
7. S.R. Gold, "Kognitiv-affektiv-pharmakologische (KAP) Kontrolltheorie des Drogenmissbrauchs" in J. Lettieri, T. Welz, *Drogenabhängigkeit-Ursachen Und Verlaufsformen*, Weinheim: Beltz 1983, PP. 28-30.
8. O. Jurgen, "Attribuierungsproblematik und Kognitive Therapie", in N. Hoffmann, (Hrsg). *Grundlagen kognitiver Therapie*. Bern: Huber 1979, P. 91.
9. L. Laux, (et al), *Das state- Trait-Angstinventar*. Weinheim: Beltz, 1980 (Test).
- 10.A. Beck, *Wahrnehmung der Wirklichkeit und Neurose*. Muenchen: Pfeifer, 1979, P. 128.
- 11.A. Ellis, *Die rational-emotive Therapie*, Muenchen: Urban & Schwarzenberg 1979, P. 183.

12. D.W. Meichenbaum, *Kognitive Verhaltensmodifikation*, Muenchen: Urban & Schwarzenberg 1979, P. 184.
13. R. Quekelberghe, *Modelle kognitiver Therapien*.Muenchen: Urban & Schwarzenberg 1979, P. 24.
14. Beck, A., P. 258.
15. Ellis, A., P. 22.
16. Ibid., P. 100.
17. Ibid., PP.268-9.

ژوئنگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پریال جام علوم انسانی